

разрешено да пжтува, както той намѣри за добре, па ако е нужно и на носилка, но трѣбва да се яви.

Най-после, на 13 февруарий 1633 г., Галилей трѣгналъ отъ своето имение въ Арчетри и следъ нѣколко дни пристигналъ въ Римъ, като слѣзълъ въ дома на посланника.

Голѣма милость била за Галилея, че му разрешили да живѣе и очаква сждбата си въ дома на посланника, а не въ затвора на инквизиционния сждъ.

Въпрѣки застѣпничеството на Никколини, Галилей е трѣбвало да чака два месеца, и чакъ на 12 априлъ билъ повиканъ въ инквизиционния сждъ.

Сутринъта той се явилъ и билъ поставенъ подъ надзоръ, въ зданието на сжда, безъ да бжде подъ ключъ, както е било съ другитѣ затворници. При това, на Галилея било разрешено да държи и своя слуга, и му позволявали да пише писма до нѣкои отъ своитѣ приятели.

Въ такова положение, въ мжчителна неизвестность, Галилей прекаралъ повече отъ два месеца; отъ това, лишенъ и отъ обикновенитѣ разходки, заболѣлъ.

Най-после, на 21 априлъ той билъ отведенъ въ църквата Санта-Мария-Сопра-Минерва, кждето му била прочетена присждата и билъ заставенъ тържествено да се отрече отъ своитѣ убеждения,

На колѣне, облеченъ въ специална дреха, предъ множество кардинали, при много струпаль се народъ, седемдесетгодишниятъ прославенъ философъ билъ длъженъ да изслуша обвиненията и тържествено да се отрече отъ учението си за движенията на Земята, като лъжливи и противни на св. писание. Само покорното подчинение на тѣзи изисквания е спасило живота на Галилея, остатъка отъ който, както ще видимъ по-нататкъ, се оказалъ до висша степенъ цененъ за науката; въ противенъ случай, той можеше да бжде подложенъ не само на измжчвания, но и изгоренъ, подобно на това, както стана съ Дж. Бруно (1600), съ члена отъ академията Делъ-Чисмента, съ Оливой, съ физика Янсинусъ и др.

Готликъ